

Uit het voorloopig verslag over de Staatsbegrooting 1915.

Gevraagd werd het volgende: De tijdelijke militaire tandartsen worden thans bevorderd tot den rang van 2e luitnt., doch zullen bij demobilisatie weder in hun vroegere positie, bijv. van milicien-soldaat, terugkeeren, is zulk eene regeling wel met militaire begrippen vereenigbaar?

Krijgen deze tandartsen eene vergoeding voor uitrusting en kunnen als zij sneuvelen, hun nagelaten betrekkingen pensioenaanspraken doen gelden? Ook hebben vóór de instelling der militaire tandartsen, reeds verschillende van hen, die als milicien in dienst waren, geruimen tijd, met gebruikmaking van eigen instrumenten, tandheekkundige hulp in het leger verleend, zonder eenige vergoeding; is dat wel billijk?

De Minister heeft hierop geantwoord: Wat de tijdelijke militaire tandartsen aangaat, wordt overwogen op welke wijze aan hen het behoud van hun tijdelijken rang kan worden verzekerd, ook nadat zij met groot verlof zullen zijn vertrokken. Vergoeding voor uitrusting is hun toegekend. Omtrent pensioenaanspraken voor hun eventueel na te laten betrekkingen, zal het advies van den militairen pensioensraad worden ingewonnen.